

TÚLSOK A JÓBÓL

Miért nem egyszerűbb az élet a mobilfizetéssel?

Évek óta a mobiltelefonos fizetési rendszerek forradalmáról beszélünk. Arról, hogy minden egyszerűbb lesz, hiszen összes bankszámlánk, kártyánk és fizetési fiókunk a telefonunkba költözik, aztán egyetlen mozdulattal rendezhetjük a számlát. Ha most valaki mégsem érzi egyszerűbbnek az életét, az nem véletlen.

Google Wallet, MasterPass, OTPay, iCsekk, Mobiltárca és a többiek. Csak néhány mobilfizetési megoldást soroltunk fel, mégis valószínűsíthetjük, hogy ezek mindegyikének használhatóságával sincs tisztában minden olvasónk. Ha bonyolultnak tűnik az életünket egyszerűsíteni hivatott mobilfizetési megoldások sokasága, annak az az oka, hogy a helyzet bonyolult is. Néhány évvel ezelőttig ugyanis az elektronikus fizetési rendszerek legfeljebb a háttérben voltak összetettek. Nekünk, felhasználóknak annyit kellett tennünk, hogy a bankfiókunkban igényeltünk egy bankkártyát, és azzal, vagy az interneten annak adatait beütve vásároltunk.

Ezt követte az érintésmentes kártyák elterjedése. A MasterCard és a Visa, vagyis a két legnagyobb kártyakibocsátó is felszállt erre a vonatra, és ma már az a meglepő, ha valahol valaki bedugja a kártyáját a pénztárak mellé telepített POS terminálokba. Az elmúlt években folyamatosan ígért mobilfizetési forradalom azonban nagyon döcögősen követte mindezt. A bonyolítás már ott elkezdődik, hogy hogyan is fizetünk a telefonunkkal.

MOBILFIZETÉS, DE NEM MOBILLAL FIZETÉS

A mobilfizetés talán legrégebben elindult válfaja a mobiltelefonok használata bizonyos szolgáltatások használatára. Ez már a butatelefonokkal is működött, hiszen számos szolgáltatást lehetett kifizetni egy-két SMS elküldésével. És ez nincs másképp ma sem. Autópálya matricát, parkolást, sőt akár mozijegyet is vásárolhatunk a megfelelő szöveges üzenettel. Az ilyen fizetések lényege azonban, hogy a fizetés csak áttételesen történik meg. Valójában az SMS elküldésekor a mobilszolgáltatónk felé fennálló tartozásunkat növeljük, és a telefonos

vásárlás valós értékét csak a hónap végén, a megemelkedett összegű telefonszámla kiegyenlítésekor fizetjük ki. Ez még akkor is így van, ha nem SMS-t küldünk, hiszen az okostelefonokon számos alkalmazás található, amely nem csinál mást, mint némi többlétszolgáltatás kíséretében helyettünk küldi el az SMS tartalmát a megfelelő helyre.

A valódi mobilfizetés lényege az lenne, hogy akár online vásárlásnál, akár fizikai üzletben történő fizetésnél – az érintésmentes kártyákhoz hasonlóan – a telefonkészüléket használjuk, és az arra telepített alkalmazás az általunk meghatározott bankszámlát, PayPal fiókot vagy éppen pontgyűjtőkártya egyenlegét terheli meg. Ennek is számos formája lehetséges azonban. A legegyszerűbbnek tűnő, rádiójelekkel kommunikáló NFC technológia mellett ugyanis léteznek olyan megoldások, amelyeknél kódokat, QR-kódot vagy vonalkódot olvastatunk be a saját vagy éppen a kereskedő készülékével.

A NAGYOK MÉG A FASORBAN SINCSENEK

Sokan várják, hogy a hazai helyzeten nagyot lendít majd az Apple Pay, az Android Pay, a Samsung Pay, tehát a telefonos operációs rendszerek és a telefonok gyártói által kitalált rendszerek, amelyek eleve a nagy kártyakibocsátó társaságokkal született megállapodáson alapulnak. Bármelyiket is nézzük, a lényeg mindenütt az, hogy a fizikailag is létező kártyánk adatait rögzítjük a telefonban, aztán fizetéskor NFC vagy más rádiófrekvenciás technológia segítségével helyettesítjük az igazi bankkártyát. De online fizetésre is használhatók anélkül, hogy a kártyaadatainkat újra és újra meg kellene adnunk. A biztonságot ezeknél a rendszereknél valamilyen biometrikus azonosító, jellemzően ujjlenyomat-olvasó szavatolja, amely a fizetés jóváhagyását egyetlen mozdulatra egyszerűsíti. Hogy mi közös még ezekben a rendszerekben? Hát az, hogy egyik sem érhető el Magyarországon.

Ami helyettük elérhető, az a nemzetközi megoldások közül például a MasterCard telefonos megoldása, amely viszont egyelőre csak az Android rendszerű telefonokra telepíthető. A működése hasonló a telefongyártók megoldásaihoz, néhány kötöttséggel. Például azzal, hogy a MasterPass a nevéből fakadóan csak Mastercard kártyákkal működik, vagyis egy Visa tulajdonos nem sok mindenre használhatja, igaz, ezen a Visa feltehetően globálisan változtatni fog hamarosan. A másik ilyen korlát, hogy az alkalmazásnak működnie kell a fizetéskor, vagyis egy app indításával hosszabb a fizetési folyamat, mint a telefongyártók megoldásainál, ahol a fizetés és az ujjlenyomat-azonosítás a készülék háttérben futó

folyamata. A MasterCard megoldása azonban legalább már elérhető több magyar pénzintézet segítségével, és repülőjegyfoglalás, online vásárlás, vagy éppen a hétfői bevásárlás esetén is alkalmazható.

A MAGYAR MOBILFIZETÉS SZIVÁRVÁNYA

A magyar megoldások is szépen gyarapodnak, sőt valójában éppen az okozhat zavart, hogy talán túl sok is van belőlük. Ez igazából ott jelenthet problémát, hogy a különböző megoldások nem egyenértékűek, eltérő korlátozásokkal és eltérő felhasználási területtel rendelkeznek, és szinte minden esetben igényelnek valamilyen hosszabb időre szóló elköteleződést. A Mobiltárcának nevezett rendszer a nemzetközi megoldásokhoz hasonló, androidos készülékekre telepíthető módozat a mobilfizetésre, a használatához pedig bankszámlára, bankkártyára és mobilfizetést támogató SIM kártyára is szükségünk van.

Vagyis ahhoz, hogy használni tudjuk, a Mobiltárcát támogató bankban kell számlát nyitnunk, és a mobilszolgáltatóknál is intézkednünk kell. Ha pedig akár bankot, akár szolgáltatót váltunk, megduplázzuk az ügyintézéshez szükséges teendőket. Szolgáltatói oldalról további gond, hogy csak számlás előfizetők használhatják a rendszert, felöltőkártyás telefonhasználók nem. És van a dolognak költsége is, úgy 3-4 ezer forint évente, amit akciók esetén elengednek. Annak is költsége van azonban, hogy nem elég a mobiltelefonos kiegészítő bankkártya a dologhoz. Rendelkeznünk kell – szintén több ezer forintos éves díj fejében – hagyományos bankkártyával is.

Arról még nem is beszéltünk, hogy egyes bankok saját mobilfizetési megoldásokat is fejlesztenek. Ilyen többek között az OTPay nevű megoldás. Az OTP a Mobiltárca szolgáltatásban is érdekelt, mégis fenntartja az OTPay-t, amely ugyan valóban mobilfizetési megoldás, azonban fizikai üzletben, telefonos érintéssel nem használható. Inkább való egyenlegfeltöltésre, parkolásra.

És ekkor csak a „nagyokról” beszéltünk. Az olyan független megoldások, mint a Barion, a Buxa, vagy éppen a közüzemi díjkiegyenlítésre kitalált iCsekk még annyira sem ismertek a nagyközönség körében, mint az eddig tárgyaltak. Vagy lehet, hogy ismerni éppen ismerjük őket, csak a felhasználásuk köre speciális, ezért nehezebben hasítanak maguknak részesedést a teljes elektronikus fizetési forgalomból. A mobilfizetés tehát létezik, de sok mindenben megköti a kezünket, és egyelőre nem tűnik szabadabbnak, mint a hagyományos, vagy érintésmentes bankkártyák használata. Legfeljebb abban tűnik másnak, hogy a kártyánk helyett a telefonunkat nem szabad otthon felejtenuünk.